

forslag, må det samme flertal efterfølgende tilpasse den øvrige lovgivning.

Disse ændringsforslag er Fremskridtspartiets forslag til, hvordan vi i 1993 kan påbegynde en ændring af kursen for det danske samfund. Dette samlede forslag har nr. 6 i Fremskridtspartiets Lovkatalog 1992-93 (i dette katalog omtalt som FPLK).

1.2. Flerårig finanslovaftale.

Med de store problemer og udfordringer, der ligger i arbejdet med at skabe skattelettelser og reduktioner af den offentlige sektor, er det bedste, om der kan etableres en flerårig finansaftale mellem et flertal af partier. Vi har haft et folketingsvalg i december 1990, hvorfor muligheden er til stede for i de næste to år at skabe resultater, der rækker langt ind i det næste årtusind.

Dette til trods har de fleste andre politiske partier på Christiansborg mest travlt med at indføre nye regler og love, der gør det endnu mere besværligt at drive erhvervsvirksomhed; travlt med at finde på nye skatter og afgifter frem for at fjerne dem; travlt med at tilfredsstille interessegrupper gennem tilskud og andre begunstigelser; travlt med at bilde folk ind, at det blot handler om at skære den svindende samfundskage ud i andre stykker; travlt med partitaktiske manøvrer og bogstavlege; og travlt med at bortforklare, at man i demokratiets navn og flertallets hellige navn har påført Danmark en økonomisk byrde, det vil tage årtier at komme af med igen.

Fremskridtspartiet har derfor kun et spinkelt håb om, at det er muligt at lave en flerårig aftale. Fremskridtspartiet håber derimod fortsat, at det er muligt at skabe flertal for de hermed fremsatte ændringsforslag eller tilsvarende nødvendige udgiftsreduktioner og skattelettelser.

Er andre partier ikke parat til at bære dette ansvar, må vi klare os med mindre, ikke til gene for Fremskridtspartiet, men til skade for den befolkning, der endnu et år skal bære byrden af det verdensrekordhøje skatteniveau.

1.3. Ændret tidsplan for finanslovarbejdet.

Det er Fremskridtspartiets opfattelse, at Folketinget skal inddrages i finanslovens udarbejdelse på et langt tidligere tidspunkt, end hvad der er den nuværende praksis. Vi henviser i den forbindelse til f.eks. Fremskridtspartiets forslag nr. B 40 af 13. november 1980.

I et »normal-år« vil det være langt mere hensigtsmæssigt, om finansloven var forhandlet på plads tidnok til, at ændringerne i den offentlige sektor kan nå at få fuld virkning fra 1. januar i det nye finansår. Deadline kan som i kommunerne være oktober i stedet for medio december.

Så længe det blot gælder om at forøge udgifterne, har erfaringen vist, at nye tiltag kan iværksættes med meget stor hast. Besparelser derimod trækker i reglen ud i meget lang tid, hvorved »helårs-effekten« bliver reduceret.

Det er nok muligt, at disse ændringsforslag ikke når at få helårsvirkning i 1993. Fremskridtspartiet er derfor villig til at lade bevillingsrammen fortsætte ind i 1994, således at fuld 12-måneders effekt kan tilvejebringes.

1.4. Fremskridtspartiets langsigtede plan.

Disse ændringsforslag repræsenterer de ændringer, Fremskridtspartiet mener er nødvendige for at få bragt orden i statsfinanserne og få påbegyndt afviklingen af indkomstskatten. Det foreslås, at den skattefrie bundgrænse forhøjes til 60.000 kr. i 1993, suppleret af en afvikling af 6 pct.-skatten. Derefter er det Fremskridtspartiets plan at foretage yderligere marginalskattelettelser i 1994, hvorved skatteloftet er 40 pct. for indkomster under 230.000 kr. årligt og 50 pct. for indkomster over 230.000 kr. årligt.

I 1994 vil finansloven således indeholde yderligere offentlige besparelser og privatiseringer. Året efter – i 1995 – vil bundgrænsen blive forhøjet yderligere til 75.000 kr. Indkomstskatteafviklingen fortsætter med bundgrænser de efterfølgende år på 90.000, 130.000 og 230.000 kr. – og endelig derefter er indkomstskatten totalt afviklet.

De her fremsatte ændringsforslag skal ses i dette samlede perspektiv, hvor slutmålet er en offentlig sektor, der er meget mindre end i dag. Det kan gøres ved markante overflytninger af aktiviteter fra offentlig til privat sektor.